

**Угода
між Урядом України та Урядом Республіки Албанія
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

*(Угоду ратифіковано Законом
N 1502-IV (1502-15) від 18.02.2004)*

Уряд України та Уряд Республіки Албанія, далі "Сторони",
бажаючи зміцнити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох держав,
маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Сторони на території держави іншої Сторони,
визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно з цією Угодою, стимулюють ділову ініціативу у цій сфері,
домовилися про таке:

Стаття I

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестор" по відношенню до кожної Сторони означає:

а) фізичних осіб, які відповідно до законодавства держави однієї з Сторін є її громадянами;

б) юридичних осіб, включаючи компанії, асоціації, товариства, корпорації, представництва та будь-які інші організації, зареєстровані чи засновані або іншим належним чином організовані відповідно до законодавства держави однієї з Сторін.

2. Термін "інвестиція" означає будь-який вид активів, зокрема, хоча не вичерпно:

а) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній та будь-яку іншу форму участі в компанії;

б) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань за контрактом, який має економічну цінність, включаючи будь-яку позику, надану з метою створення економічної цінності;

с) рухоме та нерухоме майно та будь-які інші майнові права, такі як заставні, права утримання, узуфрукти, забезпечення позик та подібні права;

д) права промислової та інтелектуальної власності, включаючи патенти, ліцензії, товарні знаки та найменування, а також технічні процеси, ноу-хау та гудвіл;

е) право на здійснення економічної та комерційної діяльності, надане згідно із законодавством або за контрактом, включаючи концесії на розвідування, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані чи реінвестовані, не впливатиме на їх характер як інвестицій за умови, що така зміна зроблена відповідно до законодавства держави приймаючої Сторони.

3. Термін "доходи" означає суми, одержані внаслідок інвестиції, та зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, процент, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та плату за послуги.

4. Термін "територія" означає наземну територію та

територіальні води кожної з держав Сторін, а також виключну економічну зону та континентальний шельф за межами територіальних вод кожної з держав Сторін, відносно яких вони здійснюють юрисдикцію та суверенні права щодо експлуатації, розвідування та збереження природних ресурсів відповідно до міжнародного права.

Стаття II

Сприяння та прийняття інвестицій

1. Кожна Сторона заохочує та створює сприятливі умови для інвесторів іншої Сторони для здійснення інвестицій на території своєї держави та допускає такі інвестиції відповідно до її законодавства.

2. З метою сприяння залученню інвестиційних потоків кожна Сторона буде прагнути надавати іншій Стороні, на запити останньої, інформацію щодо можливостей здійснення інвестицій на своїй території.

3. У разі прийняття інвестицій на території своєї держави Сторона, відповідно до свого національного законодавства, надає необхідні дозволи на такі інвестиції та на виконання контрактів щодо технічної, комерційної та адміністративної допомоги. Кожна Сторона, у разі необхідності, прагнучиме надавати необхідні дозволи щодо діяльності консультантів та інших кваліфікованих осіб незалежно від їхнього громадянства.

4. Ця Угода буде також застосовуватися до інвестицій, здійснених до набуття нею чинності інвесторами однієї Сторони на території держави іншої Сторони.

Стаття III

Захист інвестицій

1. Інвестиціям інвесторів однієї Сторони на території держави іншої Сторони завжди надаватиметься режим, який є справедливим та рівним, та вони користуватимуться повним обсягом захисту та безпеки. В жодному випадку Сторона не надає інвестиціям режим менш сприятливий ніж той, який вимагається міжнародним правом.

2. Жодна Сторона не повинна шляхом свавільних або дискримінаційних заходів управління перешкоджати підтриманню, використанню, володінню, продажу та, якщо це має місце, ліквідації таких інвестицій. Сторони повинні дотримуватися будь-яких обов'язків, які можуть виникнути щодо інвестицій інвесторів іншої Сторони.

Стаття IV

Національний режим та режим найбільшого сприяння

1. Кожна Сторона на території своєї держави надає інвестиціям та доходам інвесторів іншої Сторони режим не менш сприятливий, ніж той, який вона надає інвестиціям та доходам своїх національних інвесторів та інвесторам будь-якої третьої держави залежно від того, який з них є найбільш сприятливим для зацікавленого інвестора.

2. Ця Угода не поширюється на привілеї, які одна зі Сторін надала чи надасть інвесторам третіх держав в силу її членства в

існуючих чи майбутніх зоні вільної торгівлі, митному союзу, спільному ринку чи аналогічній міжнародній угоді, стороною якої Страна є або може стати.

3. Кожна Страна відповідно до законодавства своєї держави надає інвестиціям чи доходам інвесторів іншої Страни режим не менш сприятливий, ніж той, що надається своїм власним інвесторам.

4. Режим, наданий відповідно до цієї статті не розглядається таким, що зобов'язує одну Страну поширювати на інвесторів іншої вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілею, які виникають з будь-якої міжнародної угоди, яка стосується повністю або в основному оподаткування, включаючи угоди про уникнення подвійного оподаткування, чи будь-якого національного законодавства, яке повністю або в основному стосується оподаткування.

Стаття V

Експропріація

1. Інвестиції та доходи інвесторів будь-якої Страни на території держави іншої Страни не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (далі "експропріація"), окрім як для суспільних інтересів відповідно до закону, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації.

2. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні інвестицій на момент здійснення експропріації або, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, залежно від того, що було раніше. Компенсація буде включати відсоток за нормальною комерційною ставкою до дати виплати, і сплачуватиметься без затримки, у вільно конвертованій валюті, яка буде такою, що ефективно реалізується та вільно переказується.

3. Інвестор, щодо якого здійснюється експропріація, має право відповідно до законодавства держави Страни, яка здійснює експропріацію, на належний розгляд своєї справи судовою владою чи іншою компетентною незалежною владою цієї Страни для встановлення того, чи відповідає така експропріація та оцінка його інвестиції принципам, викладеним в цій статті.

4. У разі, якщо Страна здійснює експропріацію активів компанії, яка зареєстрована або заснована відповідно до чинного законодавства своєї держави, та в якій інвестор іншої Страни володіє акціями, вона повинна забезпечити, що положення цієї Угоди застосовуються таким чином, що це гарантує негайну, ефективну та адекватну компенсацію по відношенню до інвестора іншої Страни, який є власником таких акцій.

Стаття VI

Компенсація за втрати

1. Інвесторам однієї Страни, інвестиції і доходи яких на території держави іншої Страни зазнають збитків через війну або інший збройний конфлікт, внутрішній надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події, остання Страна по відношенню до реституцій, відшкодування, компенсації або інших заходів вирішення надаватиме режим, не менш сприятливий, ніж той,

який остання Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави. Відповідні виплати мають вільно переказуватися.

2. Не зашкоджуючи умовам пункту 1 цієї статті, інвесторам однієї Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території держави іншої Сторони внаслідок:

а) реквізиції їхньої власності або її частини силами або владою іншої Сторони;

б) руйнування їхньої власності чи її частини силами або владою іншої Сторони, необхідність якого не була викликана необхідністю, інша Сторона надасть негайну, адекватну і ефективну реституцію або компенсацію. Відповідні виплати мають робитися без затримки у вільно конвертованій валюті та вільно переказуватися.

Стаття VII

Перекази

1. Кожна Сторона гарантує інвесторам іншої Сторони вільний переказ платежів, які стосуються їхніх інвестицій. Такі перекази включають, зокрема, але не вичерпно:

а) початковий капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;

б) прибутки від інвестицій, як визначено в статті I;

с) фонди на виплату позики, пов'язаної з інвестицією;

д) компенсації, передбачені статтями V, VI;

е) надходження від повного або часткового продажу або ліквідації інвестицій;

ф) заробітки та інші виплати персоналу, найнятому за кордоном у зв'язку з інвестицією;

г) платежі, що виникають з вирішення спорів.

2. Приймаюча інвестиції Сторона повинна дозволити інвестору іншої Сторони доступ до міжнародного валютного ринку на недискримінаційній основі для того, щоб інвестор міг купити необхідну кількість іноземної валюти та зробити переказ відповідно до цієї статті.

3. Відповідно до цієї Угоди, перекази мають здійснюватись без затримки у вільно конвертованій валюті за ринковим курсом обміну, що існує на час здійснення переказу.

4. Сторони зобов'язуються сприяти процедурам, які необхідні, щоб такі перекази здійснювалися без затримки. Зокрема до дати фактичного переказу може минути не більше, ніж один місяць з цієї дати, коли інвестор належним чином подав необхідну заяву з метою здійснення переказу.

5. Сторони надаватимуть зазначеним у цій статті переказам умови не менш сприятливі, ніж ті, що надаються переказам або виплатам, які походять з інвестицій, що здійснюються інвесторами будь-якої третьої держави.

Стаття VIII

Більш сприятливі умови

1. Якщо законодавство держави однієї зі Сторін або зобов'язання відповідно до міжнародного права, що існують на даний момент чи будуть встановлені між Сторонами в майбутньому на

додаток до цієї Угоди, містять правило, загальне або спеціальне, яке надає інвестиції інвестора іншої Сторони режим більш сприятливий, ніж той, що надається цією Угодою, таке правило в тій мірі, в якій воно більш сприятливе, має перевагу над цією Угодою.

2. Умови, більш сприятливі, ніж ті, що надані цією Угодою, про які одна зі Сторін домовилася з інвесторами іншої Сторони, не зачіпатимуться цією Угодою.

Стаття IX

Суброгація

Якщо одна Сторона або її уповноважений орган здійснює платежі з компенсації, гарантії або за контрактом страхування від некомерційних ризиків, наданих щодо інвестицій, здійснених будь-яким її власним інвестором на території держави іншої Сторони, остання Сторона визнає передачу будь-якого права або права вимоги інвестора до першої Сторони або її уповноваженого органу в тому обсязі, в якому вони належали інвестору.

Така суброгація дозволяє першій Стороні чи її призначеному посереднику бути безпосереднім власником будь-якого платежу з відшкодування чи іншої компенсації, на яку інвестор також міг би мати право.

Стаття X

Вирішення спорів між Сторонами

1. Будь-який спір між Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди буде, наскільки це можливо, вирішуватись дипломатичними каналами.

2. Якщо такий спір не може бути вирішений протягом шести місяців з початку переговорів, його на прохання будь-якої Сторони буде передано до арбітражного суду.

3. Арбітражний суд утвориться таким чином: кожна Сторона призначає арбітра, і ці два арбітра обирають громадянина третьої держави як голову. Арбітри повинні призначатись протягом трьох місяців, а голова через п'ять місяців з дати, коли одна із Сторін повідомила іншу Сторону про свій намір передати спір до арбітражного суду.

4. Якщо протягом періодів, зазначених у пункті 3 цієї статті, необхідні призначення не були зроблені, будь-яка Сторона, якщо не було домовлено про інше, запрошує Голову Міжнародного Суду ООН зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Голова є громадянином будь-якої Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати зазначену функцію, для необхідних призначень буде запрошено Віце-Голову. Якщо з'ясується, що Віце-Голова також є громадянином будь-якої Сторони або також не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду ООН, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний суд виносить свої рішення на основі поваги до закону, правил, що містяться в цій Угоді чи інших діючих угодах між Сторонами, а також загальноправових норм міжнародного права.

6. Якщо Сторони не домовляться про інше, арбітражний суд визначатиме свою власну процедуру.

7. Арбітражний суд прийматиме свої рішення більшістю голосів,

і такі рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох Сторін.

8. Кожна Сторона нести витрати відносно свого арбітра та її представництва в арбітражному судочинстві. Інші витрати, включаючи витрати відносно Голови, нестимуться в рівних частках обома Сторонами.

Стаття XI

Спори між Стороною та інвестором іншої Сторони

1. Уся інформація про спори, що можуть виникнути між однією Стороною та інвестором іншої Сторони в розумінні цієї Угоди, буде надана в письмовій формі, включаючи детальну інформацію, інвестором Стороні, яка приймає інвестицію. Заінтересовані сторони, наскільки це можливо, прагнутимуть дружнього вирішення спорів.

2. Якщо ці спори не можуть бути вирішені дружнім шляхом протягом шести місяців з дати письмового повідомлення, зазначеного у пункті 1 цієї Статті, на вибір інвестора спір буде передано до:

- компетентного суду держави Сторони, на території держави якої була здійснена інвестиція;

- міжнародного арбітражного суду ad hoc, заснованого згідно з Арбітражними правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі;

- Міжнародного Центру по Вирішенню Інвестиційних Спорів (ICSID), заснованого Конвенцією про вирішення інвестиційних спорів між державами та громадянами інших держав, що відкрита для підписання у Вашингтоні 18 березня 1965 року (995_060), у випадку, коли обидві Сторони стали стороною цієї Конвенції. Доки Сторона, що є стороною спору, не стала стороною згаданої вище Конвенції, спір вирішуватиметься відповідно до Додаткових засобів для розгляду справ Секретаріату Центру.

3. Арбітраж повинен базуватися на:

- положеннях цієї Угоди та інших діючих між Сторонами угодах;
- нормах та загальновизнаних принципах міжнародного права;
- національному законодавстві держави Сторони, на території якої здійснена інвестиція, включаючи колізійні норми.

4. Сторона не повинна використовувати як захист те, що відшкодування чи інша компенсація стосовно всієї частини його втрат та збитків було чи буде отримано відповідно до договору страхування або гарантійного договору відшкодування чи компенсації.

5. Арбітражне рішення має бути остаточним та обов'язковим для сторін у спорі. Кожна Сторона зобов'язана виконувати рішення відповідно до національного законодавства своєї держави.

Стаття XII

Набуття чинності, тривалість та припинення дії

1. Ця Угода набуває чинності з дати отримання останнього з письмових повідомлень Сторін про виконання ними всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття нею чинності, та укладається терміном на 10 років, її дія автоматично продовжується на наступні дворічні періоди.

2. Кожна Сторона може припинити дію цієї Угоди шляхом

направлення іншій Стороні відповідного письмового повідомлення не менш ніж за 6 місяців до дати припинення відповідного терміну дії Угоди.

3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення дії цієї Угоди, положення цієї Угоди залишатимуться чинними на період в десять років з дати припинення її дії.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Тирані 25 жовтня 2002 року у двох примірниках, кожний українською, албанською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У разі розбіжностей під час тлумачення положень цієї Угоди текст англійською мовою матиме переважну силу.

За Уряд
України

За Уряд
Республіки Албанія
